

en saadan Maade, som her er sket med Den sjællandske Bondestands Sparekasse, maa Staten træde til. Det er der ikke Tvivl om. Derfor synes jeg, det gælder om, at vi indrette os saaledes, at saadanne Katastrofer kunne undgaas. Der er blevet meget paa, hvad der var det allerbedste: at Staten selv overtog alt, hvad der heder Sparekasssevirkosomhed i alt Fald. Om Staten under de nuværende Forhold ogsaa pludselig kan overtage Bankvirkosomheden, derom kan der være Tvivl; men der er absolut ingen Tvivl om, at Sparekasssevirkosomheden kunde overtages af Staten naar som helst, hvorved man fuldstændig kunde undga den Slags Katastrofer, som her er Tale om. Men hvis Staten ikke vil gaa til et saadant Skridt som selv at overtage Sparekasssevirkosomheden, maa der i alt Fald en langt skarpere Kontrol med Sparekasserne, end der har været hidtil, og den maa være langt mere effektiv. Publikum venter, at naar Staten overtager Kontrollen med Pengeinstitutterne, saa skal den være saa effektiv, at man ikke kan tænke sig, at slige Katastrofer kunne indtræde. Overfor Sparerne har Kontrollen jo altsaa vist sig at være mindre værd. Jeg har ikke overhørt, at den højtærede Minister udtalte ved Fremsættelsen, at han agtede at fremsætte Forslag til Lov om Forandringer i Sparekasseloven; saa deri ligger jo en Anerkendelse af, at Kontrollen med Sparekasserne har været, skulle vi sige mindre tilstrækkelig i den forløbne Tid.

Men jeg synes, at det vilde være rettest ved denne Lejlighed at stille det Spørgsmaal, om der ikke er andre økonomiske Institutioner, som Staten paatager sig Kontrollen med, som ogsaa kunde trænge til en mere effektiv Kontrol. Er f. Eks. den Kontrol, man har med Livsforsikringsselskaberne, saa tilfredsstillende, som den kan være? Og hvorledes gaar det med de statsanerkendte Sygekasser? Baade for Sparekasserne, for Livsforsikringsselskaberne og for de statsanerkendte Sygekasser er Forholdet det, at Publikum ser hen til dem med Tryghed; man venter, at saadanne Institutioner skulle være solide, thi Staten kontrollerer dem jo. Staten kommer ved sine Udsendinge og ser efter, at alting der gaar til, saaledes som det skal gaa til; naar man betror Penge til saadanne Institutioner, som have Statens Kontrol, er man vel faren, saaledes burde det i alt Fald være. Men naar nu det ene Slag efter det andet kommer, og det viser sig, at der har været en saa

mangelfuld Kontrol som i dette Tilfælde, tror jeg, at den Tillid, som der absolut burde være til vore Institutioner, taber sig. Om den Kontrol, man har med vore Livsforsikringsselskaber er, som den skal være, skal jeg ikke komme langt ind paa; men jeg skal som Livsforsikringsmand udtale, at jeg ikke er sikker paa, at den Kontrol er, som den bør være. Jeg er ikke sikker paa, at Loven af 1904 om Livsforsikringsvirkosomhed er fyldestgørende overfor de private Livsforsikringsselskaber, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse og Undersøgelse, om den Kontrol, vi have med Livsforsikringsselskaberne, og om de Betingelser, vi stille overfor Livsforsikringsselskaberne, ere saadanne, at man med fuld Fortrøstning kan se Fremtiden i Møde overfor disse Institutioner. Og jeg maa tilføje, at overfor Livsforsikringsselskaberne er dog Kontrollen af en mere effektiv Natur end overfor Sparekasserne. Livsforsikringsselskaberne maa jo for Eks. ikke sælge deres Obligationer, uden at den Udsending, som Livsforsikringsraadet benytter, har givet sit Samtykke dertil, altsaa ikke uden at Livsforsikringsraadet har givet sit Samtykke dertil. Enhver Obligation, der skal sælges fra et Livsforsikringsselskab, skal være forsynet med en Paategning om, at det er tilladt af Forsikringsraadet at sælge denne Obligation. Noget saadant er ikke en Gang Tilfældet med vore Sparekasser. Nu vil jeg indrømme, at en saadan Forsigtighed naturligvis ikke kunde nytte ret meget overfor en Forbryder af Albertis Kaliber; thi han skrev jo rask væk falske Navne, og naar han manglede et Stempel, lod han lave et Stempel og stemplede og skrev under, saa der hjalp Forsigtighed naturligvis ikke. Ogsaa dette vil jeg gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at her maa ske er en Mangel ved vor Lovgivning, at der maaske skal en yderligere Kontrol med Obligationerne saavel for Sparekasser som for Livsforsikringsselskaber. Og saa Sygekasserne! Det er ikke mange Dage siden, der stod en Notits i Bladene om, at en københavnsk statsanerkendt Sygekasse er gaaet konkurs. Det er vist heldigvis et ret enestaaende Tilfælde i vore Sygekassers Historie, at en statsanerkendt Sygekasse gaar fallit. Men det er altsaa blevet Tilfældet, og jeg beklager, at noget saadant kan finde Sted; thi, som jeg sagde før, man bør kunne se med Tryghed paa de Institutioner, som Staten anerkender og kontro-